

NIAF Skrivelse 1874.

Opprettelsen af et Arkitekters og Ingeniørers Samlag.

Af Ingeniør og Arkitekt Peter Andreas Blix

Naar man ser, at i alle Lande der Mand, hvis interesser ere fælles, slutte sig sammen til særskilte Samlag, da ligger denne Foreteelse ikke i Luften alene, og den er heller ikke noget sundhedsfarligt eller samfundsfarligt Smitstof, der har grebet alle, tvertimod, den er en naturlig og ligefrem Følge af alle Forholds Udvikling og store Omfang, den er en bydende Nødvendighed, hvis man ikke vil sakke akterud i Veddekampen om Ligeberettigelsen til en kraftig Virken for det hele Samfunds som den Enkeltes Bedste og Fremme.

Skulle alle vore Forhold kunne holde lige Skridt med hverandre og utvigles under en jevn Fremadskriden, og ikke stødvis, da skjer dette utvivlsomt bedst naar hver Virkningssphæres Representanter holde sammen og arbeide med fuld Kraft og ærlig Sind for dens Udvikling; Forholdenes Mangfoldighed og vide Grændser tilsteder ingen Splittelse av Krafterne længer. Ingen har absolut Fuldmaal af Kundskaber i alle Retninger, selv ikke inden den Branche, han arbeider i, og om han end var i Besiddelse af denne Overlegenhed, vilde en Beskjæftigelse, der gikk i alle Kompassets Streger kun lede til overfladisk behandling af de Ting, han tog tak i og Tingen vilde lide gavnnes.

Det er derfor paa en Maade en Arbeidets Deling, dette Tidens Løsen som jeg her tillader mig at tale for.

Jeg vil foreslå Løsenet bragt i Anvendelse paa det tekniske Forsamlingsvæsens Omraade. Jeg mener det vilde være gavnligt og nyttig samt for Sag, Stat og Personer hensigtsmæssigt, om vaart Lands Arkitekter og Ingeniører bleve enige om, at forene sig til et engere Samlag for med forenede Kræfter at varetage dens Fags Interesser og Udvikling paa en heldigere og virksommere Maade, end nu er Tilfældet, og overlade til andre Foreninger at varetage de øvrige tekniske Branchers Interesser.

Arkitekter og Ingeniører have saa meget tilfælles inden deres Virkekreds, at de ikke, iallefald ikke under vaare nuværende Forholde, godt kunne skilles fra hverandre, de haver ogsaa saa store Interesser sammen, at de ikke kunde tillade, at disse længer varetages af andre Fags Representanter, som, da de ere lidet indsiede i disse to Brancher, naturligtvis maa ventes at være endnu mindre opofrende for disse.

Den polytekniske Forening tilfredsstiller ikke Fordringene til Arkitektenes og Ingeniørenes Behandling og Fremme. Foreningens Program har bestemt for vide Grændser for dens Virken, til at den paa nogen Maade kan byde Arkt. og Ingeniørfagene, hva de trænger til deres fulde Trivsel. Foreningen har søgt at sørge for alle Fags Behandling; den har haft sine Fangarme inde i alle tekniske Brancher, og forsøgt at give tilbedste fra alle Kanter; men en saadan Virken er gaaet og man gaa i en altfor vidstrakt populær Retning til at den kan blive nogen Støtte og Fremhjelp for de store Bygningsfag; derfor har Foreningen ogsaa forholdsvis lidet indrettet for Kunst og Ingeniørfag: disse Branchers Betydning have nødvendigvis ikke kunnet komme til sin Ret under Foreningens Banner. Den nødvendige og ønskelige, gjensidige Udvikling af Ideer og Meninger inden de forskjellige Fagretninger, som man skulde vente at finde i Foreningen, har haft vanskelig for at kunne iværksettes, er den kommet i stand, saa aldrig med fyllestgjørende Resultat, da for faa Meninger har været repræsenterende.

Paa basis af det her, i Korthed fremførte, tillader jeg mig derfor at fremholde Ønskeligheden af at Arkitektur- og Ingeniørfagenes Interesser varetages af Arkitekter og Ingeniører alene og foreslaar:

Opprettelsen af et Arkitekters og Ingeniøreres Samlag.

9ende Desember 1874.

Avskrift: Erik Brand Olimb